ସୋଲିଡାୟାର୍ ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡ୍

ବନାମ

ଫେୟାରଗ୍ରୋଥ ଫାଇନାନ୍ସିଆଲ ସର୍ଭିସେସ୍ ଲିମିଟେଡ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଫେବୃଆରୀ 7, 2001

[ବି. ଏନ୍. କିରପାଲ୍, ରୁମା ପାଲ୍ ଏବଂ ବ୍ରିଜେଶ୍ କୁମାର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ବିଶେଷ ଅଦାଲତ (କାରବାର ଏବଂ ପ୍ରତିଭୂତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅପରାଧର ବିଚାର) ଅଧିନିୟମ, 1992-- ଧାରା 13-- ରୁଗ୍ଣ ଶିଳ୍ପ କମ୍ପାନୀ (ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା) ଅଧିନିୟମ, 1985-- ଧାରା 32 (1)-- ଆବେଦନକାରୀ ବାର୍ଷିକ 18 ପ୍ରତିଶତ ହାରରେ ଋଣ ଚୁକ୍ତି କରିଥିବା ଦାବି କରିଛନ୍ତି -- ଆବେଦନକାରୀ ନିଜକୁ ରୁଗ୍ଣ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିବା ଏବଂ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଚାଲିଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଋଣ ପରିଶୋଧ ନକରିବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ହାରରେ ବିଚାରାଦେଶ ପାରିତ ହୋଇଛି-- ଆବେଦନରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଛି, ଉଚ୍ଚ ସୁଧ ହାରର ଆବେଦନ ଅନୁମତିଯୋଗ୍ୟ କାରଣ ସେଠାରେ କୌଣସି ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଚୁକ୍ତି ନଥିଲା ଏବଂ ଏକ ଉଚ୍ଚତର ହାର ପାଇଁ ଦାବିକୁ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ପତ୍ରାଳାପରେ ତୁରନ୍ତ ଖଣ୍ଡନ କରିନଥିଲେ-- ଉଭୟ ଅଧିନିୟମ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମ ଅଟେ । ତେବେ 1992 ଅଧିନିୟମର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ପ୍ରଭାବ ରହିବ, କାରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥାପିକା କେବେବି 1985 ଅଧିନିୟମର ପ୍ରୟୋଗକୁ ଅନୁମତି ଦେବାକୁ ଚାହୁଁନଥିଲା, ଯଦିଓ ଏକ କମ୍ପାନୀ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ବି.ଆଇ.ଏଫ.ଆର. ସମ୍ମୁଖରେ ଚାଲିଥାଇପାରେ ।

ବିଧିର ବ୍ୟାଖ୍ୟା-- ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆଇନର ପ୍ରମୁଖ ପ୍ରଭାବ-- ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଛି, ପରବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମ, ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମ ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ବିସ୍ତାର କରିବ ।

ଆବେଦନକାରୀ ଯଥାକ୍ରମେ 50 ଲକ୍ଷ, 25 ଲକ୍ଷ ଏବଂ 25 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ତିନୋଟି ଋଣ ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଖରେ ଚୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଏବଂ ବାର୍ଷିକ 18 ପ୍ରତିଶତ ସୁଧ ହାରରେ ସହମତ ହୋଇଥିବା କଥା ଦାବି କରିଥିଲେ । ପରିଶୋଧ କରାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ବିଶେଷ ଅଦାଲତ (କାରବାର ଏବଂ ପ୍ରତିଭୂତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅପରାଧର ବିଚାର) ଅଧିନିୟମ, 1992 ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା । ଏକ ବିଚାରାଦେଶ, ବିଶେଷ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ସୁଧ ହାରରେ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହାକି ରୁଗ୍ଣ ଶିଳ୍ପ କମ୍ପାନୀ (ବିଶେଷ ବ୍ୟବସ୍ଥା) ଅଧିନିୟମ, 1985 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଚାଲିଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ କରାଯାଇଥିଲା ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ 18 ପ୍ରତିଶତରୁ ଅଧିକ ହାରରେ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଅନୁମୋଦନଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲା, ଏବଂ ରୁଗ୍ଣ ଶିଳ୍ପ କମ୍ପାନୀ (ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା) ଅଧିନିୟମ, 1985 ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ବିଶେଷ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ କିମ୍ବା ଜାରି ରଖିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ: 1. ଋଣ ଦିଆଯିବା ସମୟରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଚୁକ୍ତି ହୋଇନଥିଲା ବୋଲି ଜଣାପଡୁଛି । ନଥିରେ ରଖାଯାଇଥିବା ଚିଠିପତ୍ର, ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା 50 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଋଣର ପ୍ରଥମ ଅଗ୍ରୀମ ଉପରେ ବାର୍ଷିକ 21.5 ପ୍ରତିଶତ ହାରରେ ସୁଧ ଦାବି କରିଥିଲେ ଏବଂ ବଳକା ରାଶି ଉପରେ ବାର୍ଷିକ 23 ପ୍ରତିଶତ ଦାବି କରାଯାଇଥିଲା । ଦାବି କରାଯାଇଥିବା ସୁଧ ପରିମାଣକୁ ତୁରନ୍ତ ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିଲା ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ନଥିରେ କୌଣସି ଦସ୍ତାବିଜ ନାହିଁ, ଯଦିଓ ଏହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଳମ୍ବରେ ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇଥିଲା । ସୁଧ ହାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଶେଷ ଅଦାଲତଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ନାହିଁ ।

2. ରୁଗ୍ଣ ଶିଳ୍ପ କମ୍ପାନୀ (ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା) ଅଧିନିୟମ, 1985 ର ଧାରା 32 (1) ର ପ୍ରଭାବ ହେଉଛି ଯେ ବିଦେଶୀ ମୁଦ୍ରା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଧିନିୟମ, 1973 ଏବଂ ସହରାଞ୍ଚଳ ଜମି (ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଅଧିନିୟମ, 1976 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅଧିନିୟମରେ ଅସଙ୍ଗତ ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ । ବିଶେଷ ଅଦାଲତ (କାରବାର ଏବଂ ପ୍ରତିଭୂତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅପରାଧର ବିଚାର) ଅଧିନିୟମ, 1992 ର ଧାରା 13 ରେ ସମାନ ଅଣ-ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି । ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଏହି ଉଭୟ ଅଧିନିୟମ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମ ଅଟେ ଏବଂ ଏହା କୌଣସି ଅନିଶ୍ଚିତ ସର୍ତ୍ତରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇ ନାହିଁ ଯେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି ଯେ, ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଧିନିୟମ ହିଁ ବଳବତ୍ତର ରହିବ । ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ବି.ଆଇ.ଏଫ.ଆର. ସମ୍ମୁଖରେ କୌଣସି କମ୍ପାନୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଚାଲିଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, 1985 ଅଧିନିୟମକୁ ଲାଗୁ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥାପିକାର କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନଥିଲା । 1992 ର ଏହି ଅଧିନିୟମ, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅଧିନିୟମରେ ଥିବା ବିରୋଧାଭାଷୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସତ୍ତ୍ୱେ ଅଗ୍ରାଧିକାର ପାଇବ ।

ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ଟ୍ୟୁବ୍ସ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଷ୍ଟେଟ୍ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଆଲ୍ ଆଣ୍ଡ ଇନଭେଷ୍ଟମେଣ୍ଟ କର୍ପୋରେସନ୍ ଅଫ୍ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ **[1993] 2 ଏସସିସି 144;** *ସରଓନ ସିଂ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ କସ୍ତୁରୀ ଲାଲ,* **[1977] 2 ଏସସିଆର 421;** *ଆହ୍ଲାବାଦ ବ୍ୟାଙ୍କ ବନାମ କାନାରା ବ୍ୟାଙ୍କ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ,* **[2000] 4 ଏସସିସି 406 ଏବଂ** *ଶ୍ରୀ ରାମ ନାରାୟଣ ବନାମ ସିମଲା ବ୍ୟାଙ୍କିଙ୍ଗ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଆଲ୍ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍,* **[1956] ଏସସିଆର 603 ମାମଲା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ ।**

ଭୋରୁକା ଷ୍ଟିଲ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଫେୟାରଗ୍ରୋଥ୍ ଫାଇନାନ୍ସିଆଲ୍ ସର୍ଭିସେସ୍ ଲିମିଟେଡ୍, **(1997) ବନାମ 89 କମ୍ପାନୀ କେସ୍ 547, ମାମଲାକୁ ଅନୁମୋଦିତ କରାଯାଇଛି ।**

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3760/1995

16.2.95 ତାରିଖରେ ବମ୍ବେ ସ୍ଥିତ ବିଶେଷ ଅଦାଲତଙ୍କ (କାରବାର ଏବଂ ପ୍ରତିଭୂତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅପରାଧର ବିଚାର) ବିବିଧ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 70/1994 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ଆସିଛି ।

ମେସର୍ସ ଅର୍ପୁଥାମ ଅରୁଣା ଆଣ୍ଡ କୋ. ପାଇଁ ଏ. ସୁବ୍ବା ରାଓ ଏବଂ ଡ. ଏ. ଫ୍ରାନ୍ସିସ୍ ଜୁଲିଆନ୍ ଓକିଲମାନେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ।

ଅଲତାଫ ଅହମ୍ମଦ, ଅତିରିକ୍ତ ସଲିକ୍ଟର ଜେନେରାଲ, ଟି. ସି. ଶର୍ମା, ପି. ପରମେଶ୍ୱରନ, ସୁଶ୍ରୀ ସୁଷମା ସୁରୀ, ଶିରାଜ ରୁସ୍ତମଜୀ, ମୁସ୍ତାଫା ଏସ୍. ଡାକ୍ତର, କେ. ସୁବ୍ବା ରାଓ ଏବଂ ଏ. ଟି. ରାଓ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି କିରପାଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । ଏଠାରେ ଆବେଦନକାରୀ 3 ମାର୍ଚ୍ଚ 1992, 20 ମାର୍ଚ୍ଚ 1992 ଏବଂ 25 ମାର୍ଚ୍ଚ 1992 ରେ ଯଥାକ୍ରମେ 50 ଲକ୍ଷ, 25 ଲକ୍ଷ ଏବଂ 25 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ଋଣ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କ ଠାରୁ ନେଇଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ, ତିନି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ବାର୍ଷିକ 18 ପ୍ରତିଶତ ସୁଧ ସହିତ ଋଣ ପରିଶୋଧ କରିବା ଲାଗି ଚୁକ୍ତି ହୋଇଥିଲା ।

ଋଣ ପରିଶୋଧ କରାଯାଇ ନଥିବାରୁ ଏବଂ ବିଶେଷ ଅଦାଲତ (କାରବାର ଏବଂ ପ୍ରତିଭୂତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅପରାଧର ବିଚାର) ଅଧିନିୟମ 1992 (ଯାହାକୁ ଏଠାରେ 'ବିଶେଷ ଅଦାଲତ ଅଧିନିୟମ' ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି) ର ଧାରା 3 ଅନୁଯାୟୀ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କୁ ସୂଚିତ କରାଯାଇଥିବାରୁ, ସଂରକ୍ଷକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉକ୍ତ ଅର୍ଥ ଆଦାୟ ପାଇଁ ବିଶେଷ ଅଦାଲତରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା ।

ବିଶେଷ ଅଦାଲତରେ ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ନେଇ କୌଣସି ବିବାଦ ନଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 1 କୋଟି ଟଙ୍କାର ଋଣ ନିଆଯାଇଥିଲା । ବିଶେଷ ଅଦାଲତରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମୂଳଧନ ଏବଂ ସୁଧକୁ ମିଶାଇ 1,57,20, 216.24/- ଟଙ୍କାର ଦାବି କରାଯାଇଥିଲା । ବିଶେଷ ଅଦାଲତରେ ସୁଧ ହାରକୁ ନେଇ ମୁଖ୍ୟ ବିବାଦ ଉଠିଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା ବାର୍ଷିକ 21.5 ପ୍ରତିଶତ ହାରରେ 50 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଉପରେ ସୁଧ ଦାବି କରିଥିଲେ ଏବଂ 25 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ଦୁଇଟି ଋଣ ଉପରେ 23 ପ୍ରତିଶତ ସୁଧ ଦାବି କରିଥିଲେ । ବିଶେଷ ଅଦାଲତ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଯେ ଏଠାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ 1993 ମସିହା ଜୁନ୍ 3 ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା ସଂରକ୍ଷକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଯଦି ସେ ଏହି ରାଶି ଜମା ନକରନ୍ତି ତେବେ ଏହା ଅଧିକ ହାରରେ ସୁଧ ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେବ ଏବଂ ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ବିଶେଷ ଅଦାଲତ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ସୁଧ ଦାବି ଯଥାର୍ଥ ଥିଲା । ତଦନୁସାରେ, ପ୍ରାର୍ଥନା ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ମକଦ୍ଦମାରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ବିଚାରାଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏହି ଆବେଦନ ବିଚାରାଧୀନ ଥିବାବେଳେ, ଆଉ ଏକ ପରିସ୍ଥିତି ଉପୁଜିଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ରୁଗ୍ଣ ପାଲଟିଯାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ରୁଗ୍ଣ ଶିଳ୍ପ କମ୍ପାନୀ (ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା) ଅଧିନିୟମ 1985 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଚାଲିଛି ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ ପ୍ରଥମତଃ, ବିଶେଷ ଅଦାଲତ 18 ପ୍ରତିଶତରୁ ଅଧିକ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ଯଥାର୍ଥ ନଥିଲେ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଯୁକ୍ତି ଥିଲା ଯେ ରୁଗ୍ଣ ଶିଳ୍ପ କମ୍ପାନୀ (ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା) ଅଧିନିୟମ, 1985 ରେ ଥିବା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ବିଶେଷ ଅଦାଲତ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ କିମ୍ବା ଜାରି ରଖିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

ସୁଧ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରଶ୍ନରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ, 1992 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସରେ ଯେତେବେଳେ ଋଣ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଉଭୟ ପକ୍ଷ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ରାଜିନାମା ହୋଇନଥିଲା । ତଥାପି, ନଥିରେ ରଖାଯାଇଥିବା ଚିଠିପତ୍ର, ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ପ୍ରଥମେ ଅଗ୍ରୀମ ଭାବେ ମିଳିଥିବା 50 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର 21.5 ପ୍ରତିଶତ ହାରରେ ସୁଧ ଦାବି କରିଥିଲେ ଏବଂ ବଳକା ରାଶି ଉପରେ 23 ପ୍ରତିଶତ ଦାବି କରିଥିଲେ । ଦାବି କରାଯାଇଥିବା ସୁଧ ପରିମାଣକୁ ତୁରନ୍ତ ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିଲା ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ନଥିରେ କୌଣସି ଦସ୍ତାବିଜ ନାହିଁ, ଯଦିଓ ଏହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଳମ୍ବରେ ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇଥିଲା । ବିଶେଷ ଅଦାଲତଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ଆମେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ପାଉନାହୁଁ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ଦାବି କରିଥିବା ସୁଧ ହାର ପୈଠ କରିବାକୁ ଆବେଦନକାରୀ ଦାୟୀ ଥିଲେ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଆସିଲେ, ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ 1985 ଅଧିନିୟମ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମ ଅଟେ । ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 32 (1) କୁ ନିମ୍ନମତେ ପାଠ କରାଯାଏ:

> "32. ଅନ୍ୟ ଆଇନ ଉପରେ ଏହି ଅଧିନିୟମର ପ୍ରଭାବ- (1) ବିଦେଶୀ ମୁଦ୍ରା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଇନ, 1973 (1973ର 46) ଏବଂ ତତ୍କାଳୀନ ବଳବତ୍ତର ଥିବା ସହରାଞ୍ଚଳ ଜମି (ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଆଇନ, 1976 (1976ର 33) କିମ୍ବା କୌଣସି ଶିଳ୍ପ କମ୍ପାନୀର ସ୍ମାରକପତ୍ର କିମ୍ବା ଶିଳ୍ପ କମ୍ପାନୀ ସଂଘର ସାମଗ୍ରୀ କିମ୍ବା ଏହି ଅଧିନିୟମ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅଧିନିୟମ ଆଧାରରେ ପ୍ରଭାବୀ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସାଧନ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅଧିନିୟମରେ ଅସଙ୍ଗତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଏବଂ ଏହା ଅଧୀନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା କୌଣସି ନିୟମ କିମ୍ବା ଯୋଜନାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଭାବୀ ହେବ ।

ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପ୍ରଭାବ ହେଉଛି ଯେ ବିଦେଶୀ ମୁଦ୍ରା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଧିନିୟମ, 1973 ଏବଂ ସହରାଞ୍ଚଳ ଜମି (ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଅଧିନିୟମ, 1976 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅଧିନିୟମରେ ଅସଙ୍ଗତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ହେବ ।ବି ଶେଷ ଅଦାଲତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 13 ରେ ଏକ ସମାନ ଅଣ-ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯାହାକୁ ନିମ୍ନମତେ ପାଠ କରାଯାଏ:

"13. ଏହି ଅଧିନିୟମ ପ୍ରମୁଖ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ- ବର୍ତ୍ତମାନ ବଳବତ୍ତର ଥିବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅଧିନିୟମରେ କିମ୍ବା ଏହି ଅଧିନିୟମ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆଇନ କିମ୍ବା କୌଣସି ଅଦାଲତ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କ କୌଣସି ବିଚାରାଦେଶ କିମ୍ବା ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବଶାଳୀ କୌଣସି ଉପକରଣରେ ଅସଙ୍ଗତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଏହି ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ହେବ ।

ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଏହି ଦୁଇଟି ଯାକ ଅଧିନିୟମ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମ ଅଟେ ।ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆଇନ ହିଁ ଲାଗୁ ହେବ । ଉପରୋକ୍ତ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ନିଷ୍ପତ୍ତି ଗୁଡ଼ିକ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା: *ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ଟ୍ୟୁବ୍ସ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଷ୍ଟେଟ୍ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଆଲ୍ ଆଣ୍ଡ ଇନଭେଷ୍ଟମେଣ୍ଟ କର୍ପୋରେସନ୍ ଅଫ୍ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ,* [1993] 2 ଏସସିସି 144; *ସରୱନ ସିଂ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ କସ୍ତୁରୀ ଲାଲ,* [1977] 2 ଏସସିଆର 421; *ଆହ୍ଲାବାଦ ବ୍ୟାଙ୍କ ବନାମ କାନାରା ବ୍ୟାଙ୍କ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ,* [2000] 4 ଏସସିସି 406 ଏବଂ *ଶ୍ରୀ ରାମ ନାରାୟଣ ବନାମ ସିମଲା ବ୍ୟାଙ୍କିଙ୍ଗ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରିଆଲ୍ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍,* [1956] ଏସସିଆର 603 ମାମଲାରେ ।

ଆମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିପାରୁ ଯେ ବିଶେଷ ଅଦାଲତ ଅନ୍ୟ ଏକ ମାମଲାରେ ସମାନ ବିବାଦର ବିଚାର କରିଥିଲେ । ଭୋରୁକା ଷ୍ଟିଲ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଫେୟାରଗ୍ରୋଥ୍ ଫାଇନାନ୍ସିଆଲ୍ ସର୍ଭିସେସ୍ ଲିମିଟେଡ୍, [1997] ବନାମ 89 କମ୍ପାନୀ କେସେସ 547 ମାମଲାରେ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ 1985 ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ବିଶେଷ ଅଦାଲତ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବା ଉଚିତ । ଏହି ଯୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ବିଶେଷ ଅଦାଲତ ଏହି ଉପସଂହାର ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଯେ ବିଶେଷ ଅଦାଲତ ଅଧିନିୟମ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ପ୍ରଣୟନ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବଳବତ୍ତର ରହିବ । ଉକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟର ଅନୁପାତକୁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବେ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବା ମୁଖ୍ୟ ଟିପ୍ପଣୀ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:

"ଯେଉଁଠାରେ ଦୁଇଟି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବିଧାନ ଅଛି ଯେଉଁଥିରେ ଅଣ-ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଖଣ୍ଡ ଅଛି, ପରବର୍ତ୍ତୀ ବିଧାନ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ବିସ୍ତାର କରିବ । ଏହାର କାରଣ ହେଉଛି ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ ସମୟରେ, ବ୍ୟବସ୍ଥାପିକା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ ଏବଂ ଏହାର ଅଣ-ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଖଣ୍ଡ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ଥିଲା । ତଥାପି, ଯଦି ବ୍ୟବସ୍ଥାପିକା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଧିନିୟମକୁ ଏକ ଅଣ-ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଖଣ୍ଡ ସହିତ ପ୍ରଣୟନ କରେ, ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ବ୍ୟବସ୍ଥାପିକା ସେହି ଅଧିନିୟମକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲା । ଯଦି ବ୍ୟବସ୍ଥାପିକା ଚାହୁଁନାହିଁ ଯେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଧିନିୟମଟି ପ୍ରଚଳିତ ହେଉ, ତେବେ ଏହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଧିନିୟମରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିପାରିବ ଏବଂ ପୂର୍ବ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲାଗୁ ରହିବ ।

ବିଶେଷ ଅଦାଲତ (କାରବାର ଏବଂ ପ୍ରତିଭୂତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅପରାଧର ବିଚାର) ଅଧିନିୟମ, 1992, ଧାରା 13 ରେ ପ୍ରଦାନ କରେ ଯେ ଏହାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅଧିନିୟମ ଉପରେ

ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ବିସ୍ତାର କରେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅଧିନିୟମ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହା ରୁଗ୍ଣ ଶିଳ୍ପ କମ୍ପାନୀ (ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା) ଅଧିନିୟମ, 1985 ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ବିସ୍ତାର କରିବ । ଯଦି ବ୍ୟବସ୍ଥାପିକା ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ପରିସରରୁ ରୁଗ୍ଣ କମ୍ପାନୀ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ବାଦ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲା, ତେବେ ବ୍ୟବସ୍ଥାପିକା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଏହିପରି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥାନ୍ତା । ବ୍ୟବସ୍ଥାପିକା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ ଏପରି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିନଥିଲା, ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ରୁଗ୍ଣ କମ୍ପାନୀ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ବିସ୍ତାର କରିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାପିକାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ।

1992 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3 ଅନୁଯାୟୀ, ସୂଚିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ବାଜ୍ୟାପ୍ତି କରାଯିବ । ଧାରା 3 (4) ଅନୁଯାୟୀ, କେବଳ ବିଶେଷ ଅଦାଲତ ହିଁ ସୂଚିତ ପକ୍ଷର ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସଂରକ୍ଷକଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇପାରିବେ । ସେହିଭଳି, ଧାରା 11 (1) ଅନୁଯାୟୀ, ବିଶେଷ ଅଦାଲତ ଏକ ସୂଚିତ ପକ୍ଷର ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇପାରିବେ । ଧାରା 11 (2) ଅନୁଯାୟୀ, ବିଶେଷ ଅଦାଲତ ସୂଚିତ ପକ୍ଷର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଢଙ୍ଗରେ ସେଠାରେ ବଣ୍ଟନ କରିବେ । ସୂଚିତ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ଅର୍ଥ ହେଉଛି ସୂଚିତ ପକ୍ଷର ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ, ବାଜ୍ୟାପ୍ତି କରାଗଲା । ଏହି ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡିକ ଧାରା 11 (2) ଅନୁଯାୟୀ ବଣ୍ଟନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିଶେଷ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ପଡିବ ।ଏହି ବଣ୍ଟନ କେବଳ ସେତେବେଳେ ହୋଇପାରିବ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଥମେ ସମ୍ପତ୍ତି ସଂଗ୍ରହ କରାଯିବ । ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ଯେ ବ୍ୟାଙ୍କ ଏବଂ ଆର୍ଥିକ ଅନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକରୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ନିଆଯାଇଥିବା ଅର୍ଥ ବ୍ୟାଙ୍କ ଏବଂ ଆର୍ଥିକ ଅନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକୁ ଫେରାଇ ଦିଆଯିବ । ବିତରଣର ସମୟ ଏବଂ ପଦ୍ଧତି କେବଳ ବିଶେଷ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିର କରାଯିବ ।1985 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 22 ଅନୁଯାୟୀ, ପୁନରୁଦ୍ଧାର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ କେବଳ ଶିଳ୍ପ ଏବଂ ଆର୍ଥିକ ପୁନଃନିର୍ମାଣ ପରିଷଦ କିମ୍ବା ସେହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲିୟ ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମତି ସହିତ ହୋଇପାରିବ । ବ୍ୟବସ୍ଥାପିକା 1985 ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଧାରା 22 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ଅବଗତ ଥିବାରୁ 1992 ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କେବଳ ବିଶେଷ ଅଦାଲତ, 1992 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 11 (2) ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଉପାୟରେ ସୂଚିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ପୁନରୁଦ୍ଧାର ଏବଂ ବଣ୍ଟନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ କ୍ଷମତା ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହାର ଅର୍ଥ କେବଳ ଏହା ହୋଇପାରେ ଯେ ବ୍ୟବସ୍ଥାପିକା ଚାହୁଁଥିଲା ଯେ 1992 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 11 (2) ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରୁଗ୍ଣ ଶିଳ୍ପ କମ୍ପାନୀ (ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା) ଅଧିନିୟମ, 1985 ସମେତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅଧିନିୟମ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ବିସ୍ତାର କରୁ ।

ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ଏହା ଏକ ସ୍ଥିର ନିୟମ ଯେ, ଯଦି ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଦ୍ୱାରା ଦୁଇଟି ଆଇନ ମଧ୍ୟରେ ବିରୋଧାଭାସ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ, କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଦ୍ୱାରା ସେହି ଦୁଇଟି ଆଇନ ମଧ୍ୟରେ ସମନ୍ୱୟ ରକ୍ଷା କରାଯାଇପାରେ, ତେବେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ହିଁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

ଯଦି ଏହିପରି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଏ ଯେ ରୁଗ୍ଣ ଶିଳ୍ପ କମ୍ପାନୀ (ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା) ଅଧିନିୟମ, 1985, ଅନ୍ୟ ଆଇନ ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ପାଇବ, ତେବେ ସେଠାରେ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ବିରୋଧାଭାସ ସୃଷ୍ଟି ହେବ । ତଥାପି, ଯଦି ଏହା ଧରାଯାଏ ଯେ 1992 ଅଧିନିୟମ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ବିସ୍ତାର କରିବ, ତେବେ କୌଣସି ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ହେବ ନାହିଁ । ଏପରି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଉପରେ ଉଭୟଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ ହେବ ଏବଂ କୌଣସି ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ହେବ ନାହିଁ । ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ବ୍ୟବସ୍ଥାପିକାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଯେ ରୁଗ୍ଣ କମ୍ପାନୀଗୁଡ଼ିକରୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ସରକାରୀ ଅର୍ଥ ଆଦାୟ କରାଯିବା ଉଚିତ। ଯଦି ରୁଗ୍ଣ କମ୍ପାନୀ ପ୍ରଥମେ ସରକାରୀ ଟଙ୍କା ପରିଶୋଧ କରିବା ସ୍ଥିତିରେ ଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ପୁନର୍ଗଠନରେ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ । ପୁନଃନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ଏକ ଯୋଜନା ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଶିଳ୍ପ ଏବଂ ଆର୍ଥିକ ପୁନଃନିର୍ମାଣ ପରିଷଦକୁ ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବାକୁ ପଡିବ ଯେ ଏହାକୁ ବିଶେଷ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ପରିଶୋଧ କିମ୍ବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ ପଡିବ । ଯଦି ବିଶେଷ ଅଦାଲତ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସେ ସମୟ ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବେ କିମ୍ବା କିସ୍ତିରେ ଅର୍ଥ ପୈଠ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେଇପାରିବେ ।

ଅତଏବ, 1992 ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଗଠିତ ବିଶେଷ ଅଦାଲତ ପରିସରଭୁକ୍ତ ଏକ ରୁଗ୍ଣ କମ୍ପାନୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦାୟ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଉପରେ ରହିତାଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଆମେ ଉପରୋକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତି କିମ୍ବା ମାମଲା ସହିତ ସହମତ, ବିଶେଷ କରି ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଦେଖୁ ଯେ ଯେତେବେଳେ ବ୍ୟବସ୍ଥାପିକା ଏହା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ଏହା ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଧିନିୟମରେ ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥାଏ । ଶ୍ରୀମତୀ ଶିରାଜ ରୁସ୍ତମଜୀ, ବ୍ୟାଙ୍କ ଏବଂ ଆର୍ଥିକ ଅନୁଷ୍ଠାନଗୁଡିକର ପ୍ରାପ୍ୟ ଋଣ ପରିଶୋଧ ଅଧିନିୟମ, 1993 ର ଧାରା 34 ପ୍ରତି ଆମର ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ, 1993 ଅଧିନିୟମକୁ ଅନ୍ୟ ଆଇନ ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେବା ପରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ଯେ, ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ 1985 ଅଧିନିୟମ ସମେତ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଅଧିନିୟମ ସହିତ ଅତିରିକ୍ତ ଭାବରେ ରହିବ ଏବଂ ସେଗୁଡିକର ବିରୋଧରେ ରହିବ ନାହିଁ । ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ, ବି.ଆଇ.ଏଫ.ଆର. ସମ୍ମୁଖରେ କୌଣସି କମ୍ପାନୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଚାଲିଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, 1985 ଅଧିନିୟମକୁ ଲାଗୁ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେବା ବ୍ୟବସ୍ଥାପିକାର କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନଥିଲା । ଅନ୍ୟ ଏକ ଅଧିନିୟମରେ କୌଣସି ବିପରୀତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସତ୍ତ୍ୱେ 1992 ଅଧିନିୟମ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ ।

ଉପରୋକ୍ତ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ, ଆମେ ଏହି ଆବେଦନରେ କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତା ପାଉନାହୁଁ । ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଏ.କ୍ୟୁ. ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ଶ୍ରୀ ଜଟାଧାରୀ ସେଠୀ

ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ), ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।